

Drémaitė: Nazwiska pisaliśmy nie zważając na ustawę

Prezentacja polskiego wydania książki "Cmentarz Bernardyński w Wilnie"

Ryszard Rotkiewicz,

pl.delfi.lt

wtorek, 21 maj 2013 r. 07:25

Prezentacja książki o Cmentarzu Bernardyńskim

© DELFI (fot. R.Rotkiewicza)

W siedzibie Instytutu Polskiego w Wilnie zostało zaprezentowane polskie wydanie książki "Cmentarz Bernardyński w Wilnie 1810 - 2010". Edycja prezentuje szczegółową analizę historii cmentarza, zwyczaje i tradycje pogrzebowe mieszczan.

"W języku litewskim książka została wydana dwa lata temu, a teraz mamy zaszczyt zaprezentować państwu wydanie polskie. Jesteśmy dumni ze współpracy instytucji polskich i litewskich, która doprowadziła do pojawienia się polskiego wydania książki" - prezentację rozpoczęła Małgorzata Kasner, dyrektor Instytutu Polskiego w Wilnie.

Konferencję poprowadziła Gražina Dremaitė, prezes zarządu Fundacji Wspierania Współpracy Litewsko - Polskiej im. A. Mickiewicza oraz przewodnicząca Państwowej Komisji do Spraw Ochrony Zabytków.

"Ta książka jest ostatnim punktem umowy podpisanej przez Andrzeja Przewoźnika sekretarza generalnego Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa RP, który zginął w katastrofie smoleńskiej oraz Fundację Wspierania Współpracy Litewsko - Polskiej im. A. Mickiewicza" - rozpoczęła prezentację Dremaitė.

Książka zawiera szczegółową listę osób pochowanych na Cmentarzu Bernardyńskim oraz życiorysy wybitnych osobistości, podsumowuje doświadczenie renowacji cmentarza. Książka będzie pomocna osobom interesującym się przebogata przeszłością Wilna, życiem kulturalnym i społecznym wielonarodowościowego miasta.

"Ta książka zjednoczyła Polaków na całym świecie. Zazdroszczę, że tego nie zauważam u Litwinów. Dostaliśmy masę listów i próśb z Polski i ze świata o informację na temat rodzin pochowanych na Cmentarzu Bernardyńskim. Zrobiliśmy ogromną pracę. Pierwszym źródłem była księga pochówków, która znajduje się w Samorządzie Miasta Wilna, ale jest ona w języku rosyjski. Ówczesne władze strasznie zniekształcały imiona i nazwiska. Następnym źródłem były autentyczne nagrobki, na których w miarę prawidłowo jest zapisane nazwisko. Staraliśmy się, nie zważając na ustawę językową, imiona i nazwiska zapisać autentycznie. Trzecim źródłem były metryki kościelne, których największy zbiór znajduje się Bibliotece Litewskiej Akademii Nauk im. Wróblewskich" - o powstawaniu książki opowiedziała Dremaitė.

Na zakończenie prezes zarządu Fundacji Wspierania Współpracy Litewsko - Polskiej im. A. Mickiewicza podkreśliła, że ta książka oraz spoczywający na Cmentarzu Bernardyńskim i innych cmentarzach "są

naszym wspólnym dziedzictwem".

Wszelkie informacje opublikowane na DELFI zabrania się publikować na innych portalach internetowych, w mediach papierowych lub w inny sposób rozpowszechniać bez zgody DELFI. Jeśli zgoda DELFI zostanie uzyskana, trzeba obowiązkowo podać DELFI jako źródło.